

Prišla je rjavka. Ponižno se je približala levu in sladko smehljaje je govorila: »Kralj in sodnik! Jaz nisem medvedu nikdar nič slabega želela in hotela, ampak le dobro. Vse priče to lahko potrdijo.«

»Glejte!« razsodil je lev, »kakšna dobrotljivost in prijaznost sije z obraza te obtoženke. Lisica ima prav...!«

Zvonimir Maslé.

Deklamovanke.

7. Pomagači.

Zbralo se je v gozdu
nekaj mnogo škratov,
sedem po številu
bilo jih je bratov.

Ko so se zbudili,
pili so le roso,
šli so brž na delo,
vsak s svojo koso.

Bili v blagor vsem so:
daljnim in sosedom,
vse so opazili
z vajenim pogledom.

Če kje rastel mah je,
spet je ra.tla mrva;
če jih kdo je prosil,
so znosili drva.

A preveč vaščani
so se polenili,
ker so pomagali
škratje v vsaki sili.

Nihče ni prijel več
za ročaj lopate,
ker se vsak zanašal
je na brate, škrate.

In nevoljni škratje
vsi drugam odšli so;
v tiste kraje nič več,
nič več prišli niso.

Ej, kdor hoče, da se
delo redno zmaša,
ta naj gleda skrbno,
da si sam pomaga!

Samko Cvetkov.

Prošnja.

Jaz sam sem in bedim
sedaj, ko vlada noč,
na postelji slonim,
ker spati mi ni moč.

Zato pa mi postoj
vsaj malce, lunica,
poglej na domek moj,
kaj dela mamica,

kaj očka misli zdaj,
sestrica, bratec moj?
Oh, to bi res bil raj,
če šel bi jaz s teboj!

K njim jadraj čez goré
in reci jim z višin:
Srčno pozdravlja vse
njih brat in zvesti sin!

M — č.

